การพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน

A Development of Thai Language Pronouncing Instructional Model using Phonetic Alphabet and Personal Interaction for Chinese students

Lu Sheng[1]
ลู่ เซิน[1]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้ สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน 2) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 = 80/80 และ 3) เพื่อรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์เชิงลึก 2) พัฒนาร่างรูปแบบการสอน 3) ตรวจสอบคุณภาพของแบบรูปแบบ 4) ทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ 5) ประเมินเพื่อรับรองรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การสอนภาษาไทย หัวหน้า

[1] นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
[2] Ph.d. Candidate in Innovation and Education Technology, Faculty of Education, Burapha University.

ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย และนักศึกษาที่เคยเรียนภาษาไทย ในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศจีน จำนวน 45 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ได้แก่ นักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยชนชาติ ยูนนานที่ลงทะเบียนเรียนภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 35 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม (focus group) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน 2) แผนการสอนตามรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน 3) แบบทดสอบหลังเรียน 4) แบบประเมินรับรองรูปแบบ การสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ทบทวนความรู้เดิม 2) นำเสนอความรู้ใหม่โดยใช้สัทอักษร 3) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ 4) ทดสอบหลังเรียน และ 5) ประเมินและปรับปรุง

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.51/82.51 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

3. ผลการประเมินรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน จาก ผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับ “เหมาะสมมากที่สุด”

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย, สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop an instructional model of Thai language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students, 2) to test the efficiency of the instructional model of Thai

language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students with the standard criteria for efficiency of E_1/E_2 = 80/80 and 3) to validate the instructional model of Thai language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students.

The sample were groups of experts in Thai language such as head of the Thai language department, instructors, and 45 students who used to study Thai language at higher education institutions in Yunnan province. 35 students at Yunnan Nationalities University who enrolled in the 1/2552 academic year tested the efficiency of the model of Thai language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students. The samples in a focus group were experts in educational technology and experts in teaching Thai to foreigners.

The instruments used in this research were 1) instructional model of Thai language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students, 2) lesson plan according to the instructional model of Thai language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students, 3) post-test, 4) evaluation form to validate the effectiveness of Thai language pronunciation instructional model using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students by experts.

The research results reveal that:

1. Thai language pronunciation Instructional model using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students consisted of 5 steps: 1) review of background knowledge, 2) presentation of the new knowledge by using phonetics, 3) interaction activities, 4) post-test, 5) evaluation and improvement.

2. The result of the efficiency test of the instructional model of Thai language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students found the efficiency criteria of E_1/E_2 = 81.51/82.51 which neet the set standard criteria.

3. The result from the evaluation validated the instructional model of Thai

language pronunciation using phonetic alphabet and personal interaction for Chinese students. Experts from both the Thai language field and educational technology field agree that the model is highly appropriate.

Keywords: A Development of Thai Language Pronouncing Instructional Model, Using Phonetic Alphabet and Personal Interaction

บทนำ

การเปิดสอนภาษาไทยในประเทศจีนมีมานานกว่า 60 ปี โดยเริ่มที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งเป็นแห่งแรก จากนั้นเป็นต้นมาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนได้มีการขยายตัวและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน มหาวิทยาลัยนานาชาติเซี่ยงไฮ้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศซีอัน และมหาวิทยาลัยนครเฉินตู เป็นต้น ได้เปิดการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาไทยขึ้นมาตามลำดับ เพราะประเทศจีนกับประเทศไทยได้พัฒนาความสัมพันธ์ด้านการต่างประเทศและการค้าร่วมกัน ซึ่งนับวันจะมีความแน่นแฟ้นมั่นคงยิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะ ชาวมณฑลยูนนานและมณฑลกวางสีในประเทศจีนสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจีนก็ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาไทยมากขึ้น สมาคมการเรียนการสอนภาษาไทยแห่งประเทศจีนก็ได้ก่อตั้งขึ้นในวันที่ 14 ธันวาคม ปีค.ศ.2007 ที่นครกวางโจว เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะแนวคิดระหว่างสาขาวิชาภาษา ไทยของสถาบัน อุดมศึกษาทั่วทั้งประเทศจีน เพื่อผลักดันให้การเรียนการสอนภาษาไทยของจีนพัฒนารุดหน้ายิ่งขึ้น

การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศเริ่มต้นจากการสอนการออกเสียงภาษาไทย แต่การออกเสียงภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนเป็นเรื่องยาก เพราะว่าระบบเสียงทั้งสองภาษาต่างกัน การออกเสียงภาษาไทยจึงมักเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวจีนทั้งการออกเสียงพยัญชนะ สระ เสียงวรรณยุกต์และตัวสะกด

เท่าที่ผ่านมาการสอนการออกเสียงภาษาไทยมักใช้วิธีการให้ออกเสียงเลียนแบบอาจารย์ ซึ่งไม่เหมาะสำหรับใช้ในการ

สอนผู้ใหญ่อย่างนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ปัญหาการออกเสียงไม่ถูกต้องนี้อาจแก้ไขได้ โดยการใช้ สัทอักษร (phonetic alphabet) มาช่วยในการถ่ายเสียงให้เห็นได้ชัดเจนขึ้น และใช้การปฏิสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเรียนการสอนภาษาที่สอง ที่ปัจจุบันนี้เน้นแนวปฏิสัมพันธ์ (interaction) เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน (communicative competence) เป็นสำคัญ การปฏิสัมพันธ์มีด้วยกัน 3 รูปแบบ ได้แก่

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา (learner - content interaction) ผู้สอนต้องสร้างหลักสูตรและเนื้อหาในหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจได้

2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (learner - instructor interaction) ผู้สอนต้องสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และให้ความเอาใจใส่กับผู้เรียนแต่ละคน

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน (learner-learner interaction) ผู้สอนต้องวางแผนล่วงหน้าว่าจะใช้กิจกรรมหรือกลยุทธ์การเรียนการสอนใดที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันได้เรียนรู้ภาษาไปพร้อมๆ กัน

จากความสำคัญของการใช้สัทอักษรและการสอนภาษาที่สองโดยเน้นแนวปฏิสัมพันธ์ ผู้วิจัยจึงสนใจ ที่จะพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน เพื่อแก้ปัญหาการสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน

2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 =80/80

3. เพื่อรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นการศึกษาเอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สัทอักษร ปฏิสัมพันธ์ในการสอน และจิตวิทยาการเรียนการสอน และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรง

คุณวุฒิด้านการสอนภาษาไทย หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย และนักศึกษาที่เคยเรียนภาษาไทย ในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศจีน จำนวน 45 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการพัฒนาร่างรูปแบบการสอน

2. พัฒนาร่างรูปแบบการสอน เป็นการนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหามาทำการสังเคราะห์เพื่อพิจารณาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม แล้วจัดเรียงลำดับขั้นตอน และกำหนดความสัมพันธ์ โดยใช้แนวคิดการเขียนรูปแบบการสอนตามรูปแบบการสอนของจอยส์และเวลล์ (Joyce & Weil. 1986) ประกอบด้วย 1) เป้าหมายของรูปแบบ หลักการสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ 2) ขั้นตอนของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทของผู้สอนและบทบาทของผู้เรียน 3) คำแนะนำในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ 4) ผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

3. ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ เป็นการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน โดยวิธีการสนทนากลุ่ม (focus group)

4. ทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบ เป็นการนำรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีนที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาไทยของมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 35 คน เป็นเวลา 1 ภาคเรียน

5. ประเมินเพื่อรับรองรูปแบบการสอน เป็นการนำรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิ สัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน ที่ปรับปรุงหลังจากทดสอบประสิทธิภาพไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิรับรองต้นแบบ จำนวน 6 ท่าน รับรองรูปแบบการสอนในขั้นสุดท้าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน มีขั้นตอนการดำเนิน การ 5 ขั้นตอน

2. แผนการสอนตามรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน จำนวน 10 หน่วย

3. แบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบปรนัย จำนวนหน่วยละ 10 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวนหน่วยละ 10 ข้อ

4. แบบประเมินรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการนำผลการทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วย การสอน และการทดสอบรวมหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยใช้สูตร E_1/E_2

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการ ของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ โดยคำนวณจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างเรียนแต่ละหน่วยการสอนของนักศึกษา ตั้งค่าเป้าหมายที่ร้อยละ 80

E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ ซึ่งคำนวณจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบรวมทุกหน่วยการสอนของนักศึกษา ตั้งค่าเป้าหมายที่ร้อยละ 80

2. การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน จากผู้ทรงคุณวุฒิ ในรูปแบบของมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แปลผลเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน ประกอบด้วย 5 ขั้น ตอน คือ 1) ทบทวนความรู้เดิม 2) นำเสนอความรู้ใหม่โดยใช้สัทอักษร 3) กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ 4) ทดสอบหลังเรียน และ 5) ประเมินและปรับปรุง รายละเอียดของรูป แบบการสอนแสดง ดังภาพที่ 1

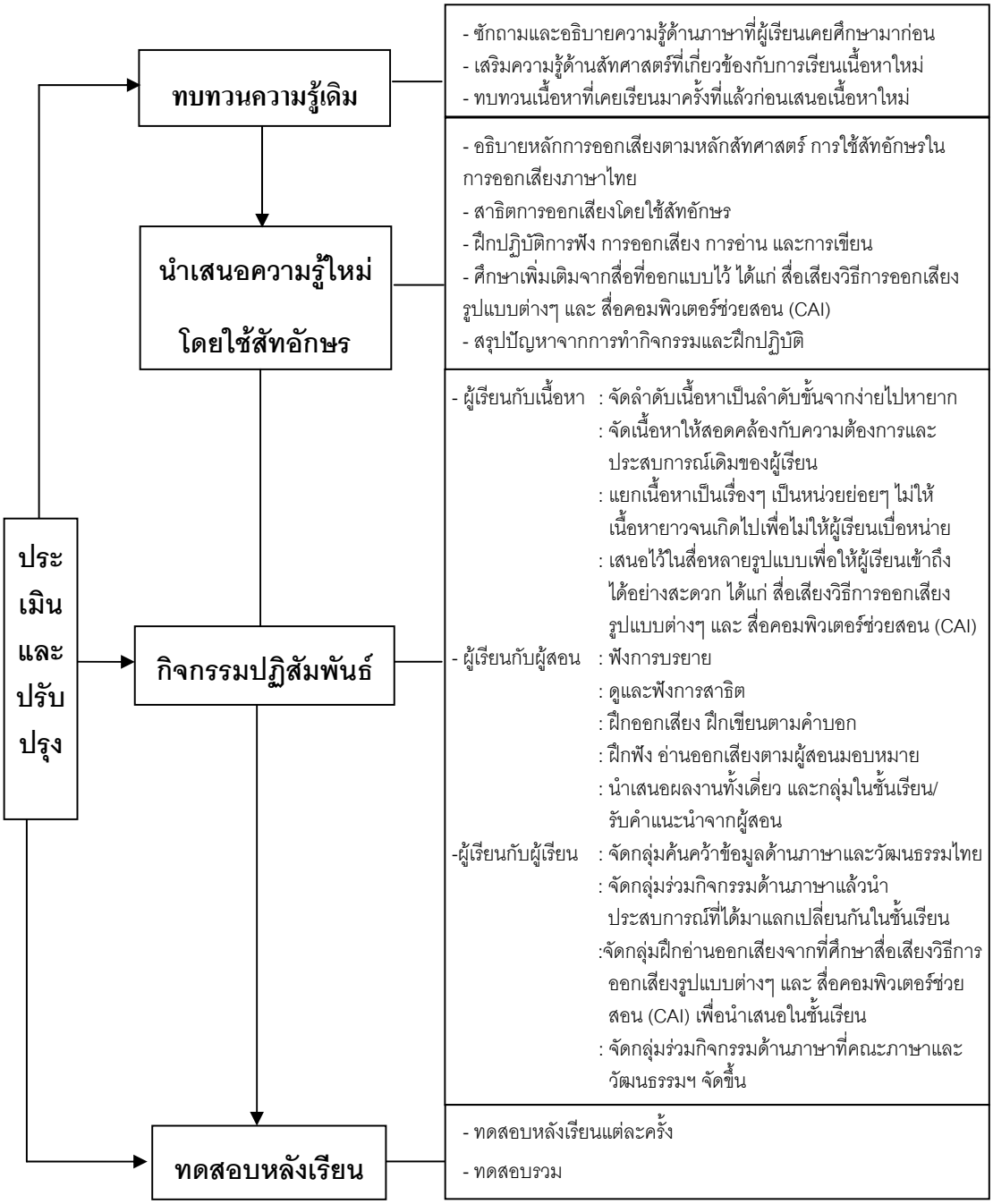

ภาพที่ 1 รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน

รายละเอียดของรูปแบบการสอน มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นตอนทบทวน และเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ ได้แก่

- ซักถามและอธิบายความรู้ด้านภาษาที่ผู้เรียนเคยศึกษามาก่อน เป็นการซักถาม อธิบาย ถาม-ตอบ ความรู้ ความเข้าใจทางด้านสัทศาสตร์ สัทอักษรจีน (Han Yu Pin Yin 汉语拼音) ฝึกปฏิบัติการพูด การอ่าน การฟัง และการเขียนพื้นฐานของผู้เรียน

- เสริมความรู้ด้านสัทศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเนื้อหาใหม่ เป็นการสนทนาอธิบายเสริมความรู้ด้านสัทศาสตร์เพื่อเป็นพื้นฐานให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการเรียนเนื้อหาใหม่ หรือเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียนในแต่ละครั้ง

- ทบทวนเนื้อหาที่เคยเรียนมาครั้งที่แล้วก่อนเสนอเนื้อหาใหม่ เป็นการสนทนาถาม-ตอบปัญหาต่างๆ จากที่เคยเรียนแต่ละครั้ง และจากการทำกิจกรรมที่มอบหมายระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนก่อนจะสอนเนื้อหาใหม่ในแต่ละครั้ง

ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอความรู้ใหม่โดยใช้ สัทอักษร เป็นขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับสัทอักษรในการออกเสียงภาษาไทย ได้แก่

- อธิบายหลักการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ เป็นการบรรยายความรู้ทางสัทศาสตร์ หลักการใช้สัทอักษรในระบบเสียงภาษาไทย ได้แก่ หน่วยเสียงสระ พยัญ ชนะ และเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทุกหน่วยเสียง การเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะ และสระภาษาไทยกับภาษาจีน บรรยายวิธีการออกเสียงประกอบกับฐานกรณ์ที่เกิดของหน่วยเสียง ตามหลักสัทศาสตร์

- สาธิตการออกเสียงโดยใช้สัทอักษร เป็นการสาธิต และแนะนำโดยผู้สอนในการใช้สัทอักษร การออกเสียงภาษาไทยตามหน่วยเสียงสระ พยัญชนะ และเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยทุกหน่วยเสียง การเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะ และสระ การอ่านคำศัพท์ คำประสม และประโยค

- ฝึกปฏิบัติการฟัง การออกเสียง การอ่าน และการเขียน เป็นการฝึกปฏิบัติ การฟังการออกเสียง การอ่าน และการเขียนตามที่ผู้สอนสาธิต และตามกิจกรรมที่กำหนดให้ทำในแต่ละครั้งที่สอน

- ศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อที่ออกแบบไว้ เป็นการศึกษาด้วยตนเองของผู้เรียนนอกเวลาเรียนจากสื่อเสียงวิธีการออกเสียงรูปแบบต่างๆ และ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) วิธีการออกเสียง

- สรุปปัญหาจากการทำกิจกรรมและฝึกปฏิบัติ เป็นการร่วมอภิปรายระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน ในประเด็นปัญหาจากผู้เรียนได้ทำกิจกรรมตามผู้สอนมอบหมาย และการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนและฝึกเองนอกห้องเรียน เพื่อสรุปแนวทางแก้ปัญหาหลังการเรียนแต่ละครั้งร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ เป็นขั้นตอนการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์การเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย ได้แก่

- ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา โดยดำเนินการดังนี้

1. จัดลำดับเนื้อหาเป็นลำดับขั้นจากง่ายไปหายากเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน

2. จัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการและประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความ รู้เดิมและความรู้ใหม่จากการออกเสียงโดยใช้สัทอักษร

3. แยกหรือจัดเรียงเนื้อหาเป็นเรื่องๆ เป็นหน่วยย่อยๆ โดยไม่ให้เนื้อหายาวจนเกิดไปเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และมีกิจกรรมท้ายบทเรียนในทุกหน่วย

4. ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองจากสื่อเสียงวิธีการออกเสียงรูปแบบต่าง และ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) และกลับมาทำกิจกรรมภายในห้องตามผู้สอนมอบ หมายในแต่ละหน่วยการเรียน

- ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โดยดำเนินการดังนี้

1. ฟังการบรรยาย ในการสอนแต่ละครั้งผู้สอนจะต้อง ถาม-ตอบ เกี่ยวกับเนื้อที่เรียนผ่านมาในแต่ละครั้ง และผู้เรียนต้องฟังการบรรยายเนื้อหาใหม่โดยผู้สอน และให้ซักถามข้อสงสัยหลังบรรยายเสร็จ

2. ดูและฟังการสาธิต ก่อนการฝึกปฏิบัติจริงผู้เรียนต้องดูและฟังการสาธิตจากผู้สอนอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อให้รู้วิธีการออกเสียงลักษณะต่างๆโดยใช้สัทอักษรได้อย่างถูกต้อง

3. ฝึกออกเสียง ฝึกเขียนตามคำบอก ผู้เรียนฝึกออกเสียง และเขียนตามผู้สอนกำหนดจนเกิดความคล่องแคล่วและถูกต้อง โดยผู้สอนจะสังเกตและบอกข้อบกพร่องของผู้เรียนหลังทำกิจกรรมทุกครั้ง

4. ฝึกฟัง อ่านออกเสียงตามผู้สอนมอบหมาย ผู้เรียนฝึกฟัง อ่านออกเสียงตามผู้สอนกำหนดจนเกิดความคล่องแคล่วและถูกต้อง โดยผู้สอนจะสังเกตและบอกข้อบกพร่องของผู้เรียนหลังทำกิจกรรมทุกครั้ง

5. นำเสนอผลงานทั้งเดี่ยว และกลุ่มในชั้นเรียน ผู้เรียนออกมานำเสนอผลงานตามผู้สอนมอบหมายหลังเรียนจบในแต่ละ

หน่วยในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม โดยส่งตัวแทนมานำเสนอ และสรุปเนื้อหาโดยผู้สอนหลังนำเสนอแต่ละครั้ง

- *ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โดยดำเนินการดังนี้*

1. จัดกลุ่มค้นคว้าข้อมูลด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนตามความเหมาะสมแล้วมอบหมายหัวข้อ หรือกำหนดประเด็นที่เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรโดยกำหนดรูปแบบ วิธีการนำเสนอ และวัน/เวลาการนำ เสนอในแต่ละครั้งให้ชัดเจน

2. จัดกลุ่มร่วมกิจกรรมด้านภาษาแล้วนำประสบการณ์ที่ได้มาแลกเปลี่ยนกันในชั้นเรียน ผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนตามความเหมาะสมแล้วมอบหมายให้แต่ละกลุ่มเข้าร่วมกิจกรรมด้านภาษาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะทางภาษาไทยแล้วให้แต่ละกลุ่มนำประสบการณ์ที่ได้มาสรุปร่วมกันภายในกลุ่มและนำมาเสนอในชั้นเรียน

3. จัดกลุ่มฝึกอ่านออกเสียงจากที่ศึกษาสื่อเสียงวิธีการออกเสียงรูปแบบต่างๆ และ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เพื่อนำเสนอในชั้นเรียน ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองจากสื่อที่จัดไว้ให้เพื่อเสริมนอกเหนือจากที่ศึกษาในชั้นเรียน เมื่อกลับเข้ามาเรียนในชั้นเรียนในแต่ละครั้งผู้สอนก็จะจัดกลุ่มตามความเหมาะสมแล้วให้แต่ละกลุ่มฝึกอ่าน ฝึกฟัง ฝึกเขียนและร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนปัญหาต่างๆ ที่ฝึกจากสื่อ ที่จัดให้ แล้วส่งตัวแทนนำเสนอในชั้นเรียน

4. จัดกลุ่มร่วมกิจกรรมด้านภาษาที่คณะภาษาและวัฒนธรรมฯ จัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงภาษาไทยจากประสบการณ์จริง ผู้สอนจัดกลุ่มตามความเหมาะสมและมอบหมายให้แต่ละกลุ่มเข้าร่วมแสดงผลงานทางภาษาที่ร่วมกันทำในกลุ่มของตนเองกับคณะภาษาและวัฒนธรรมฯ จัดขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบหลังเรียน เป็นขั้นตอนการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ และเนื้อหาการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษร ได้แก่

- ทดสอบหลังเรียนแต่ละครั้ง เป็นการทดสอบหลังเรียนจากการเรียนแต่ละหน่วยการสอนซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 10 หน่วย รวมการทดสอบหลังเรียน 10 ครั้ง

- ทดสอบรวม เป็นการทดสอบรวมทุกวัตถุประสงค์ของรายวิชา และตามเนื้อหาที่สอนทั้งหมด 10 หน่วยการสอนมาทดสอบรวม 1 ครั้ง

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินและปรับปรุง เป็นการนำผลประเมินการสอนแต่ละครั้ง

มาปรับปรุงทุกขั้นตอนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน และให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนตามที่กำหนดไว้

1.การวิจัยครั้งนี้ในขั้นทบทวนความรู้เดิมก่อนนำเสนอเนื้อหาใหม่ เป็นส่วนที่ต้องปรับปรุงเรื่อยๆ เช่น การฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาแต่ละครั้งต้องฝึก**ซ้ำๆ หลายครั้งกว่า**ผู้เรียนจะเข้าใจและเกิดทักษะทุกคน ต้องปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับนัก ศึกษาจีน และบางครั้งก็จัดนิสิตช่วยสอนมาช่วยฝึกการอ่าน และออกเสียงเพิ่มเติม และการทดสอบในบางครั้งพบว่าคะแนนของผู้เรียนจะต่างกันมาก เพราะเนื้อหาบางครั้งยากเกินไปไม่เหมาะกับผู้เรียนผู้วิจัยก็ปรับ ปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักศึกษาจีน

2. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยได้ค่าคะแนนรวมกิจกรรมระหว่างเรียนรวมเฉลี่ย E_1 = 81.51 และคะแนนทดสอบหลังเรียนได้ค่ารวมเฉลี่ย E_2 = 82.51

3. การประเมินรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน จากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในเกณฑ์ “เหมาะสมมากที่สุด” ($\overline{X}$ =4.6)

อภิปรายผล

1. การทดสอบประสิทธิภาพรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ ผลการวิจัย พบว่าประสิทธิภาพรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยได้ค่าคะแนนรวมกิจกรรมระหว่างเรียนรวมเฉลี่ย E_1 = 81.51 และคะแนนทดสอบหลังเรียนได้ค่ารวมเฉลี่ย E_2 = 82.51 แสดงว่าการสอนออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ชุดการสอนที่ออกแบบตามรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สามารถนำไปเป็นรูปแบบการสอนออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนได้ เนื่องมาจากรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ มีขั้นตอนที่ชัดเจนเข้าใจง่าย จัดลำดับการสอนได้อย่างเหมาะสม ให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยการทบ ทวนความรู้เดิมของ เพราะผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนการสอน การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นการศึกษาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับโบเยอร์

(Boyer, 1994) ที่กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กับการสอน มีอิทธิพลและมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน บรูเนอร์ (Bruner, 1966 : 46) ยังเห็นว่าผู้สอนต้องคำนึง คุณลักษณะของผู้เรียน เพื่อเลือกวิธีเสนอความรู้ ปริมาณความรู้และนำความรู้ไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ในขั้นการนำเสนอเนื้อหาใหม่มีการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาเป็นขั้นตอนสำคัญ เพราะเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับผู้เรียนจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและการศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนออกเสียงภาษาไทย พบว่า เนื้อหาที่มีความ**ซ้ำซ้อนและยืดเยื้อเกินไป** ทำให้เนื้อหาที่เรียนไม่น่าสนใจและไม่เหมาะสม กับกลุ่มผู้เรียนผู้เรียนต้องการให้มีเนื้อหาที่กระชับ มีความต่อเนื่องเหมาะสมกับผู้เรียนและควรเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวผู้เรียนเพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ สนใจเนื้อหามากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสุรพันธ์ ตันศรีวงศ์ (2538 : 108) ที่กล่าวว่าการวิเคราะห์เนื้อหาจะทำให้ผู้สอนสามารถกำหนดเนื้อหาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอน ตลอดจนระยะ เวลาที่กำหนดไว้ รวมทั้งระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ดังนั้นจึงถือได้ว่าหากได้มีการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบแล้วก็จะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายได้ตามหลักสูตร และในขั้นตอนการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์การเรียนการสอนเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับ วารี ถิระจิตร (2530) ที่กล่าวว่าการวิเคราะห์กิจกรรมทางการเรียนการสอนเป็นองค์กอบสำคัญทางการเรียนการสอน เพราะกิจกรรมที่เหมาะสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ที่อย่างแท้จริง ผู้สอนจึงจำเป็นที่จะวิเคราะห์การวิเคราะห์กิจกรรมทางการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน เพิ่มทักษะ ประสบการณ์ จะเห็นว่าการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์เป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจัดให้มีขึ้นกับการเรียนการสอนทุกรูปแบบ ถ้ามีการวางแผนการจัดกิจกรรมขึ้นอย่างเหมาะสมจะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพบทเรียนน่าสนใจทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนการเรียนรู้จึงเป็นไปอย่างกระฉับกระเฉง ผู้เรียนมีพัฒนาทางสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเดมโบ (Dembo, 1991) ที่กล่าวว่าการสอนที่ดีควรเน้นการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์ (interaction) หรือมีส่วนร่วมกับผู้อื่น เพราะเป็นวิธีการที่จะทำให้การเรียนรู้มีความคงทนและมีความหมายมากกว่าการเรียนโดยวิธีที่ผู้สอนบอก ผู้เรียนเป็นเพียงผู้รอรับความรู้

เพียงอย่างเดียว

นอกจากนี้รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ยังมีการวางแผน ในการใช้สื่อการสอน โดยเลือกและออกแบบสื่อให้เหมาะสมมากที่สุด โดยเน้นความเป็นรูปธรรมมากที่สุด ในส่วนของการประเมิน ผลการเรียนการสอนสอดคล้องกับ สุราษฎร์ พรมจันทร์ (2531: 85) ที่กล่าวว่า หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอน แต่ละหน่วย แต่ละเรื่องหรือแต่ละงานแล้ว จำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลดูว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ต้องการได้มากน้อยแค่ไหน และจะเห็นว่ารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์เหมาะสมกับนักศึกษาจีนเพราะมีการประเมินและปรับปรุงในทุกขั้นตอน สามารถแก้ไขให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้ตลอดเวลา

2. จุดเด่นของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้น

2.1 เนื้อหาของรูปแบบการสอนได้ปรับเข้ากับผู้เรียน ซึ่งได้นำทฤษฎีสัทอักษร (international phonetic association) และทฤษฎีสัทอักษรจีน (Han YuPinYin 汉语拼音) เข้าปรับปรุงเนื้อหาสาระระบบเสียงภาษาไทย ให้เหมาะกับผู้เรียนที่เป็นชาวจีน

2.2 มีสัทอักษรกำกับการออกเสียงของสระ พยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์ และคำศัพท์ภาษาไทย ทำให้นักศึกษาได้อ่านหน่วยเสียงและคำไทยถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ ไม่ว่าจะอยู่ในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้สัทอักษรแสดงเสียงภาษาไทยแล้วน่าจะมีส่วนช่วยในการเข้าใจระบบเสียงภาษาไทยลึกซึ้งขึ้น และเป็นพื้นฐานการทำวิจัยทางภาษาในอนาคตได้

2.3 มีการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น จัดกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน หลังจากศึกษาด้วยตัวเองนอกห้องเรียนจากสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) หรือสื่อบันทึกเสียง (mp3) ซึ่งเป็นการฝึกให้นักศึกษาจีนเรียนรู้ด้วยตนเอง และร่วมกันทำงานเป็นกลุ่ม และได้ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการเรียนภาษาไทยและแก้ปัญหาในการเรียนได้ด้วยตนเอง รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ยังได้มอบหมายให้ทำกิจกรรมเดี่ยวและกลุ่ม โดยให้หัวข้อ/ประเด็นในการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วนำมาเสนอในห้องเรียนนั้น และยังมีการจัดกิจกรรมกลุ่มให้นักศึกษาได้ประสบการณ์จริง โดยการเข้าร่วมกิจกรรมที่คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน

หรือเข้าร่วมงานกับสถานกงสุลใหญ่ ประจำนครคุนหมิงจัดขึ้น เช่น แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเข้าร่วมประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทยประจำปี และกิจกรรม “เทศกาลวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์” หรือร่วมมือกับสถานกงสุลใหญ่จัดกิจกรรม “งานลอยกระทง” การประกวดการร้องเพลงภาษาไทย กิจกรรมดังกล่าวนี้เป็นการสร้างความสัมพันธ์ความเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน ถือเป็นการสร้างกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาและเรียนรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมไปในเวลาเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนเพิ่มความสนใจและซาบซึ้งในสังคมและวัฒนธรรมได้อีกด้วย อันเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียนและตั้งใจศึกษามากขึ้นทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของศรีวิไล ดอกจันทร์ (ศรีวิไล, 2529 : 101-102) ที่กล่าวไว้ว่าถ้าผู้เรียนคิดจะสื่อสารกับเจ้าของภาษา ผู้เรียนก็ต้องจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของเขา ถ้าปราศจากสิ่งเหล่านี้ ก็จะไม่มีวันเข้าถึงตัวภาษาได้เลย คนที่เรียนภาษาที่สองอย่างประสบผลสำเร็จส่วนใหญ่มักจะพบว่า สามารถสื่อสารและเข้ากับเจ้าของภาษาได้ดี

2.4 การนำสัทอักษรมาใช้ในการออกเสียงเป็นพื้นฐานการสอนออกเสียงเพราะผู้เรียนชาวจีนตั้งแต่เด็กเมื่อเริ่มต้นเรียนภาษาจีนต้องเริ่มจากสัทอักษรจีนที่เรียกว่า HAN YU PINYIN (汉语拼音) นักศึกษาชาวต่างชาติเริ่มเรียนภาษาจีน ก็จะเริ่มด้วยสัทอักษรจีนดังกล่าวนี้เช่นกัน ดังนั้นการใช้สัทอักษรมาช่วยในการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนนี้ จึงเป็นความเคยชินของผู้เรียนชาวจีน และเป็นความจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศด้วย สอดคล้องกับที่สมพงศ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (2545 : 20) และสรียา ทับทัน (2549 : 90) กล่าวว่า การเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติควรใช้สัทอักษรมาช่วยในการเรียนการสอน เพราะว่าสัทอักษรจะช่วยบอกลักษณะของแต่ละหน่วยเสียงได้ เมื่อศึกษาและจดจำ สัทอักษรได้ทุกตัวเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่จะช่วยทบทวนและฝึกหัดออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศส่วนมากจะเน้นทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนไปทางด้านวิชาชีพ หากเรามองในแง่มุมที่ผู้เรียนจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก เป็นครูสอนภาษา ไทย หรือเป็นนักวิชาการด้านภาษาและวรรณคดีในอนาคต การใช้สัทอักษรมาช่วยสอนภาษาไทยก็ถือว่าเป็น การปูพื้นฐานในทางด้านวิชาการสำหรับผู้เรียนด้วยเช่นกัน

3. จุดอ่อนหรือจุดที่ต้องระมัดระวัง

ของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์

3.1 ผู้สอนและผู้เรียนต้องมีความรู้สัทศาสตร์โดยเฉพาะผู้สอนต้องมีความรู้เรื่องระบบเสียงภาษาไทยกับภาษาจีน และต้องมีประสบการณ์สอนภาษาไทยอย่างน้อย 3 ปี

3.2 การใช้สัทอักษรแสดงเสียงภาษาไทยควรจำกัดอยู่ในขอบเขตในหน่วยเสียง สระ พยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์ และคำศัพท์พยางค์เดียว ไม่ปรากฏในคำประสม กลุ่มคำหรือประโยค เพราะว่านักศึกษาอาจเห็นสัทอักษรมากเกินไป จะเบื่อในการเรียน

3.3 ต้องเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน เช่นอุปกรณ์เครื่องเสียงและคอมพิวเตอร์มารองรับสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา การจัดห้องให้เหมาะกับการทำกิจกรรมในการสอน

4. ผลของการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์

การจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา ผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่าง แข็งขันในกระบวนการเรียนการสอน สามารถพูดคุย และซักถามทำให้ความไม่เข้าใจต่อกันในเนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่เรียนกันหมดไป ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ เดอ เคริกค์ (De Clearcq, 1996 อ้างถึงในกิตติพงษ์ พุ่มพวง, 2541) พบว่า การเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเพียงเล็กน้อย เพียงพอต่อการเกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ การเรียนการสอนที่เน้นการปฏิสัมพันธ์เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิธีหนึ่ง การจัดการเรียนการสอนลักษณะนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อความรู้ ประสบการณ์ การหยั่งรู้ และความคิดเห็นของผู้สอนและเพื่อนๆ ผู้เรียนจะได้จัดระบบความคิด การโต้แย้งอย่างมีเหตุผล และพัฒนาทักษะทางสังคมอีกด้วย (วัฒนาพร ระงับทุกข์. 2541) และกิจกรรมการเรียนรู้ใดหากสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายอย่างเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะและความสนใจของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิดสติปัญญาของผู้เรียนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดได้อย่างเต็มที่ และช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้อย่างกว้างขวางและกิจกรรมนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี หากกิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ส่งผล ต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนโดยตรงก็ยิ่งช่วยให้การเรียนรู้นั้นมี

ความหมายต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น (ทิศนา แขมมณี, 2542) และเพียเจท์ (Piaget, 1974) ยังเห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนต้องใช้การสื่อสารกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนให้มากที่สุด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษร และปฏิสัมพันธ์ รูปแบบการสอนที่เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหา ผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น

5. การประเมินการรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมินการรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน จากผู้ทรง คุณวุฒิอยู่ในเกณฑ์ “เหมาะสมมากที่สุด”แสดงว่ารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการสอนออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหมาะสมในด้านวิธีการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ และการจัดการสอนอย่างเป็นขั้นตอนที่ชัดเจน จัดเนื้อหาในการสอนแต่ละครั้งให้เหมาะสมกับรูปแบบการสอนโดยไม่มากหรือน้อยจนเกินไป มีการทบทวนความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงกับเนื้อหาใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ดังที่ออสซูเบล (Ausubel, 1985 : 70-90 อ้างถึงในทิศนา แขมมณี, 2551: 228) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะมีความหมายเมื่อสิ่งที่เรียนรู้สามารถเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน ดังนั้นในการสอนสิ่งใหม่ สาระความรู้ใหม่ ผู้สอนควรวิเคราะห์หาความคิดรวบยอดย่อย ๆ ของสาระที่จะนำเสนอ จัดทำผังโครงสร้างของความคิดรวบยอดเหล่านั้น แล้ววิเคราะห์หามโนทัศน์หรือความคิดรวบยอดที่กว้างครอบคลุมความคิดรวบยอดย่อย ๆ ที่จะสอน และการกิจกรรมปฏิสัม พันธ์ในการสอนหลากหลายรูปแบบสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงได้อย่างรวดเร็ว และกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและตั้งใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ดังที่อนิต้า เวนเด็น (Anita Wenden and Joan Rubin, 1987: 26) กล่าวว่าการมีปฏิสัมพันธ์จะทำให้ผู้เรียนสามารถดำเดินการสนทนาต่อไปได้ด้วยดี และยังสร้างให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนที่จะพูดโต้ตอบเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับดอนเย่โซแตน (Dornyei zoltan and Thurrell Sarah 1991: 6) กล่าวว่าการสอนโดยใช้กลวิธีในการมีปฏิสัมพันธ์หรือกลวิธีในการสื่อสารต่างๆ จะ

ทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขปัญหาความยากลำบากในการสื่อสาร หรือการขาดความรู้ทางด้านภาษาได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษา ไทยด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนของผู้เรียนชาวจีนในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการส่งเสริมและเผยแพร่ให้นำไปใช้ ในการสอนตามสถาบัน การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศจีนที่เปิดสอนการสอนภาษาไทย

1.2 สำหรับผู้สอนต้องมีความรู้เบื้องต้นทางด้านสัทศาสตร์ และมีความรู้เรื่องระบบเสียงภาษาไทยกับภาษาจีนเป็นอย่างดี จึงจะสามารถนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ได้ผลจริง และผู้เรียนต้องมีพื้นฐานด้านสัทอักษรด้วย

1.3 การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ผู้เรียนกับผู้สอนต้องตระหนักและร่วมมือกัน และต้องจัดปฏิสัมพันธ์ให้ได้ตามที่ออกแบบไว้โดยเฉพาะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนที่ต้องให้ผลย้อนกลับทุกครั้งที่ผู้เรียนทำกิจกรรมที่มอบหมายให้จะเป็นการสร้างแรงจูงใจ และทำให้มีความกระฉับ กระเฉงในการทำกิจกรรมทุกครั้ง ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้น และมีพัฒนาการทางภาษารวดเร็ว

1.4 การศึกษาด้วยตนเองจากสื่อบันทึกเสียง (mp3) การออกเสียง และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ผู้สอนควรจัดเตรียมกิจกรรมให้ทำทุกครั้งหลังจากผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองเสร็จทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และผู้สอนต้องสรุปผลการศึกษาให้ในตอนท้ายด้วย

1.5 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ให้ได้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นควรมีผู้ช่วยสอนที่เป็นเจ้าของภาษามาช่วยสอนออกเสียงเป็นบางครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรงในการออกเสียงภาษาไทยอย่างถูกต้อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ เพื่อให้ทราบรายละเอียดย่อยต่างๆ ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างเหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.2 ควรมีการนำรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษร

และปฏิสัมพันธ์นี้ไปใช้กับผู้เรียนระดับอื่นๆ ที่เปิดสอนภาษาไทยในประเทศจีน

2.3 ควรมีการวิจัยรูปแบบการสอนออกเสียงภาษาไทยทางไกลผ่านสื่อปฏิสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับนักศึกษาจีนที่สนใจภาษาไทยแต่ไม่สามารถมาเรียนแบบเผชิญหน้าได้

References

Anita Wenden and Joan Rubin. (1987). *Learner Strategies in Language Learning*. Prentice Hall International (UK).

Boyer,Barbara A. and Penelope Semrau.(1994). *Using Interactive Video in Education*. Copyright 1994 by Allyn and Bacon a Division of Paramount Publishing 160 Gold Stree.

Bruner J.S. (1966). *The Process of Education*. New York: Vintaga Book

Dembo.M.H.(1991). *Applying Educational Psychology in Classroom*. New York: Longman.

Dornyei Zoltan and Thurrell Sarah. (1991). *Communicative competence : A pedagogically motivated model with content specification*. Conversation and dialogues in action. Sydney: prentice Hall.

Dornyei zoltan and Thurrell Sarah. (1991). *The Systematic Design of Instruction. Glenview:* Scott, Foresman and Co.,

Joyce & Weil. (1986). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago press.

Kammanee, Tidsana. (2008). *Science of Teaching: Body of Knowledge for Managing the Efficient Education Process.* Bangkok: Chulalongkorn University Printing.

_____. (2008). Instructional Management as Student-Centered: CIPPA Model. *Journal of Education.* 27 (march-June 1999) 37-50.

Piaget,J. (1974). *The Origins of Intelligence in Children. New* York: W.W. Norrion.

Ponmanee, Sriwilai. (2002). *Foundation of Thai Language Teaching as a Foreign Language.* Bangkok: Chulalongkorn University.

Ponmanee, Sriwilai. (2002). *Lamguage and Teaching.* Saisong Seuksit Company, Kledthai Company.

Promjan, Surad. (1988). *Course Curriculum Development.* Bangkok: Department Of Mechanical Technique. Faculty of Industrial Education, King Mongkuts Institute of Technology: Bangkok.

Tabtan, Suriya. (2006). Guidelines for Teaching Thai Language for Foreigners. *Journal of Industrial Education.* 5(2) April-September.

Tansriwong, Surapan. (1995). *Teaching Technique. .* Bangkok: Siam Sport Syndicate Company.

Tirajit, Waree. (1987). *Development of Social Science Teaching in Primary Education.* Bangkok : Faculty of Education, Chulalongkorn University.

Wittayasakpan, Sompong. (2006). *Thai Language Teaching as a Foreign Language.* Mingmuang-chiengmai Printing.